

Egyezmény a Magyar Köztársaság és a Fülöp-szigeteki Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén

A Magyar Köztársaság és a Fülöp-szigeteki Köztársaság

attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

1. Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Az Egyezmény egyik rendelkezése sem értelmezhető úgy, mintha megakadályozná az egyik Szerződő Államot abban, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű állampolgárait saját nemzeti joga alapján megadóztassa. Az így kivetett adó beszámítását azonban a másik Szerződő Állam nem teszi lehetővé.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vet ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint a bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat.

3. Az Egyezmény különösen a következő jelenleg létező adókra terjed ki:

a) Magyarország esetében:

(i) a személyi jövedelemadóra,

(ii) a társasági adóra

(a továbbiakban: magyar adó).

b) A Fülöp-szigetek esetében:

A Fülöp-szigeteki Köztársaság Nemzeti belső adókodekének II. része alapján kivetett jövedelemadóra és a 124–A fejezete szerinti tőke tranzakciós adóra (a továbbiakban: Fülöp-szigeteki adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról értesítik egymást.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) (i) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot jelenti, földrajzi értelemben használva pedig a Magyar Köztársaság területét jelenti,

(ii) a „Fülöp-szigetek” kifejezés a Fülöp-szigeteki Köztársaságot jelenti, földrajzi értelemben pedig a Fülöp-szigeteki Köztársaság szigetvilágát magában foglaló területet jelenti, beleértve ebbe az olyan szomszédos területeket és más tengeri területeket, valamint az ezek feletti légteret, amelyekre kiterjed a Fülöp-szigetek felségjoga, joghatósága vagy alkotmánya, jogszabályai vagy a nemzetközi jog alapján más hasonló joga;

b) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés a Fülöp-szigeteket vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

c) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a vagyont, a letéti társaságot (trust), a társaságot és minden más személyi egyesülést;

d) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;

e) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;

f) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

(i) minden olyan magánszemélyt, aki a Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,

(ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amelyet az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályoknak megfelelően hoztak létre, szerveztek vagy jegyeztek be;

g) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) a Fülöp-szigetek esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó vagy légi jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezések – amennyiben a szöveg- összefüggés mást nem kíván – jelentése az, amit ennek az Államnak a jogszabályaiban azokra az adókra vonatkozóan jelentenek, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott székhelye, lakóhelye, tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles. Nem foglalja azonban magába azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, jogállását az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban a Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magába foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyárat;

e) a műhelyt;

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet;

g) az építési területet, az építkezési munkálat vagy az azzal kapcsolatos felügyeleti tevékenység azonban csak akkor képez telephelyet, ha a munka vagy tevékenység tizenkét hónapnál tovább tart;

h) az összeszerelési vagy berendezési munkát, ha az meghaladja a hat hónapot;

i) szolgáltatások nyújtását, beleértve ebbe egy vállalkozás által annak alkalmazottja vagy más személy által kifejtett tanácsadói szolgáltatást, amennyiben az ilyen jellegű tevékenység (ugyanazon vagy kapcsolódó jellegű munka esetén) bármilyen tizenkét hónapos időszakon belül egyfolytában vagy összesen meghaladja a hat hónapot az egyik Államban.

3. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősítendő „telephelynek”:

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

4. Amennyiben egy személy – kivéve az olyan független ügynököt, akire a 6. bekezdés vonatkozik – az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozásának megbízásából tevékenykedik, úgy az általa képviselt vállalkozás az először említett Államban telephellyel rendelkezőnek tekintendő, feltéve, ha felhatalmazása van szerződéseket kötni, és e jogával rendszeresen él, kivéve, ha tevékenysége a jelen Cikk 3. bekezdésében említett tevékenységekre korlátozódik.

5. Az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozása – viszontbiztosítás kivételével – a másik Államban telephellyel rendelkezőnek tekintendő, ha egy alkalmazott vagy egy olyan képviselő útján, aki nem független ügynök, biztosítási díjat szed be ennek az Államnak a területén, vagy ottani kárveszélyt biztosít.

6. Egy vállalkozás nem tekintendő az egyik Szerződő Államban telephellyel rendelkezőnek csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek szokásos üzleti tevékenységük keretében járnak el. Amennyiben azonban az ilyen ügynök tevékenységét teljes egészében vagy majdnem teljes egészében a vállalkozás érdekében fejti ki, nem tekintendő a jelen bekezdés értelmében vett független ügynöknek, ha nyilvánvaló, hogy az ügyletet az ügynök és a vállalkozás között nem a szokásos piaci feltételek alapján kötötték. Ilyen esetben a 4. bekezdés rendelkezései alkalmazandók.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi

illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.
2. Az „ingatlan vagyom” kifejezés azt jelenti, amit annak az Államnak joga szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik és a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdőgazdasági üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.
4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.
2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, teljesen független üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.
3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephellyel kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. Tekintet nélkül a 3. bekezdés rendelkezéseire, semmiféle ilyen levonás nem megengedett az olyan összegekre tekintettel – ha egyáltalán vannak ilyenek –, amelyeket a telephely (a tényleges költségek vagy olyan más költségek megtérítésének kivételével, amelyek általában és valószínűleg a telephely üzleti tevékenységéhez hasonló tevékenységet folytató önálló és független vállalkozásnál is felmerültek volna) fizet a vállalkozás központjának vagy más irodáinak jogdíjak, díjak vagy más hasonló kifizetések formájában, szabadalmak vagy más jogok használata fejében, illetve különleges szolgáltatások ellátásáért vagy vállalati vezetésért adott jutalék formájában, illetve – a pénzügyi intézetek kivételével – a telephelynek kölcsönzött és tényleges rendelkezésre bocsátott kamat formájában. Ehhez hasonlóan a telephely jövedelmének meghatározásánál semmilyen olyan összeg nem vehető figyelembe, amit a telephely (a tényleges költségek megtérítését kivéve) számít fel a vállalkozás központjának vagy más irodáinak jogdíjak, díjak vagy más hasonló kifizetések formájában, szabadalmak vagy más jogok használata fejében, vagy különleges szolgáltatások ellátásáért vagy vállalati vezetésért teljesített jutalék formájában, illetve – a pénzügyi intézetek kivételével – a telephelynek kölcsönzött és tényleges rendelkezésre bocsátott kamat formájában.

6. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

7. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

8. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, e Cikk rendelkezései nem érintik azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit.

8. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataira tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik Állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és szükség esetén a Szerződő Államok illetékes hatóságai tanácskoznak egymással.

9. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalékot kapó személy annak haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát, ha a haszonhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25 százalékos közvetlen érdekeltséggel rendelkezik;

b) az osztalék bruttó összegének 20 százalékát minden más esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „elsőbbségi” részvényekből vagy „elsőbbségi” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy – a hitelkövetelések kivételével – egyéb jogokból származó jövedelmet jelent, amely a nyereségben való részesedést biztosítja, valamint egyéb olyan társasági jogokból származó jövedelmet, amelyek ugyanolyan adózási elbánás alá esnek, mint a részvényekből származó jövedelem annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a felosztást végző társaság belföldi illetőségű.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezéseit kell – az esettől függően – alkalmazni.

5. Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a

társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

6. A jelen Egyezményben semmi sem korlátozza egyik Szerződő Államot sem abban, hogy a társasági jövedelemadó mellett a fiók által az anyavállalatnak átutalt nyereségre adót vessen ki, feltéve, hogy az így kivetett adó nem haladja meg az átutalt összeg 15 százalékát.

10. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kamatot kapó személy annak hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 15 százalékát.

3. A 2. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az egyik Szerződő Államban keletkezett és a másik Szerződő Állam belföldi illetőségű személyének fizetett kamat csak ebben a másik Államban adóztatható, ha a kamat fizetésének az alapja:

a) az elsőként említett Állam Kormányának, politikai egységének vagy helyi hatóságának kötvénye, adósságlevele vagy más hasonló kötelezvénye; vagy

b) olyan kölcsön, melynek nyújtója, közvetett nyújtója, kezele vagy biztosítója, vagy egy hitel meghosszabbítója, közvetett nyújtója, kezele vagy biztosítója:

(i) Magyarország esetében a Magyar Nemzeti Bank,

(ii) a Fülöp-szigetek esetében a Fülöp-szigeteki Nemzeti Bank,

(iii) Szerződő Államok illetékes hatóságainak jegyzékváltása során elfogadott más kormány-ügynökségek vagy hitelintézetek.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a korábbi bekezdésekben meghatározott korlátozások alkalmazási módját.

5. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, illetve a jövedelem keletkezése szerinti Állam adójogszabályai szerint a nyújtott kölcsönből származó jövedelemmel azonosan kezelt jövedelmet, beleértve az utólagos fizetéssel történő vásárlásra vonatkozó kamatot. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

6. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

7. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt a Szerződő Állam Kormánya, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

8. Amennyiben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

11. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az ilyen jogdíj azonban abban a Szerződő Államban is, ahol keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható. Ha azonban a kedvezményezett a jogdíj haszonhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg

a) a jogdíj bruttó összegének 15 százalékát, vagy

b) a Fülöp-szigeteki legalacsonyabb adókulcsot, amelyet hasonló körülmények között egy harmadik Államban belföldi illetőségű személy által kapott jogdíjra megállapítanak.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások, mindenfajta szabadalom, védjegy, ipari minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéért fizetnek ki, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést és magában foglalja a mozgóképfilm, filmen vagy videokazettán végrehajtott munka vagy a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló video- vagy hangfelvételek tekintetében teljesített bármilyen kifizetést.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye útján, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Szerződő

Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen e telephely vagy állandó bázis segítségével folytatott tevékenységhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésekre vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban a Szerződő Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kifizető és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikkben (Ingatlan vagyonból származó jövedelem) meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség megadóztatható ebben a másik Államban, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy az ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajók és légi járművek, valamint az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

4. Egy olyan vállalat részvényeinek elidegenítéséből származó nyereség, amelynek vagyona főleg az egyik Szerződő Államban fekvő ingatlanból áll, ebben az Államban megadóztatható. Egy olyan személyegyesülésben és letéti társaságban (trust) fennálló érdekelttség elidegenítéséből származó nyereség, amelynek vagyona főleg az egyik Szerződő Államban fekvő ingatlanból áll, megadóztatható ebben az Államban.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

13. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szakmai szolgáltatásokból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható. Az ilyen jövedelem megadóztatható a másik Szerződő Államban:

a) ha a személynek rendszeresen rendelkezésére álló állandó bázisa van a másik Szerződő Államban a tevékenység folytatása céljából, de csak olyan mértékben adóztatható a személy ebben a másik Szerződő Államban, amilyen mértékben jövedelme ennek az állandó bázisnak tudható be, vagy

b) ha a személy a másik Szerződő Államban egyfolytában vagy összesen 183 napot meghaladóan tartózkodik bármely vonatkozó 12 hónapos időszakon belül.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

14. Cikk

Nem önálló munka

1. A 15. (Igazgatók tiszteletdíja), 17. (Nyugdíjak), 18. (Közszolgálat), 19. (Tanárok) és 20. (Tanulók és gyakornokok) Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó díjazás megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben

a) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt 183 napnál hosszabb időszakot bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a díjazást olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazást nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott térítés csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

15. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

1. Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik Államban.
2. A díjazás, amelyet az 1. bekezdés hatálya alá eső személy egy vállalatától a napi vezetési vagy technikai jellegű feladatok ellátásáért kap, a 14. Cikk (Nem önálló munka) szerint adóztatható.

16. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 13. (Szabad foglalkozás) és 14. (Nem önálló munka) Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színházi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik Államban.
2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7. (Vállalkozási nyereség), 13. (Szabad foglalkozás) és a 14. (Nem önálló munka) Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.
3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha az ebben a Szerződő Államban tett látogatást jelentős részben a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, beleértve bármely politikai egységének, helyi hatóságának vagy köztisztületének közpénzeit, és ez vonatkozik arra a jövedelemre is, amelyet non-profit szervezet kap ilyen tevékenység tekintetében, feltéve, hogy jövedelmét részben sem fizetik, vagy teszik más módon hozzáférhetővé a szervezet tulajdonosai, tagjai vagy részvényesei személyes hasznára és a szervezetet e rendelkezés hatálya alá esőnek ismeri el a másik Állam illetékes hatósága.

17. Cikk

Nyugdíjak

1. A 18. Cikk (Közszolgálat) 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, a társadalombiztosítási nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási intézménye fizet ki, csak ebben az Államban adóztatható.

18. Cikk

Közszolgálat

1. a) Az olyan nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságainak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ezek a díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy hatóságainak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 14. (Nem önálló munka), 15. (Igazgatók tiszteletdíja) és 17. (Nyugdíjak) Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

19. Cikk

Tanárok

1. Az a tanár, aki kizárólag abból a célból utazik két évet meg nem haladó időtartamra az egyik Szerződő Államba, hogy tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat vagy kutatást folytasson egyetemen, főiskolán, iskolában vagy egyéb oktatási intézményben ebben a Szerződő Államban, csak az elsőként említett Szerződő Államban adóztatható minden olyan díjazás tekintetében, amelyet e tevékenységéért kap.

2. E Cikk rendelkezései nem terjednek ki arra a díjazásra, amelyet a tanár kutatómunkáért kap, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

3. A jelen Cikk 1. bekezdése vonatkozásában a díjazás kifejezés azokat a másik Államban lévő forrásokból származó összegeket jelenti, melyeket azért küldenek a tanárnak, hogy az 1. bekezdésben meghatározott céloknak eleget tehessen.

20. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazásuk előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző Cikkeiben kifejezetten nem említett részei megadóztathatók abban az Államban, amelyből a jövedelem származik.

22. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő képpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban a Fülöp-szigeteken adóztatható, Magyarország a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 9., 10. és 11. Cikk rendelkezéseivel összhangban a Fülöp-szigeteken adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Fülöp-szigeteken megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Fülöp-szigetektől származó ilyen jövedelemtételre esik.

c) Ha ezen Megállapodás bármelyik rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem Magyarországon mentesül az adó alól, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

2. A Fülöp-szigeteken a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Tekintettel a Fülöp-szigeteken kívüli bármely országban fizetendő adónak a Fülöp-szigeteki adóba történő beszámítására vonatkozó Fülöp-szigeteki törvényekre – valamint azoknak az időnként előforduló olyan módosítására, mely a törvények általános elveit nem változtatja –, a Magyarországról származó jövedelem tekintetében fizetendő magyar adó beszámítható az ezen jövedelem tekintetében fizetendő Fülöp-szigeteki adóba. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a Fülöp-szigeteki adónak azt a részét, amely a magyar forrásból származó jövedelemre esik a Fülöp-szigeteken adóköteles teljes jövedelemhez viszonyítva.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között, különös tekintettel az illetőségre, alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amelyet a saját területén belföldi illetőségű személyeknek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna, kivéve, ha a 8. Cikk (Kapcsolt vállalkozások) 1. bekezdésében, a 10. Cikk (Kamat) 6. bekezdésében vagy a 11. Cikk (Jogdíj) 4. bekezdésében szereplő rendelkezések alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Tekintet nélkül a jelen Cikk korábbi rendelkezéseire, a szükséges ipari és kereskedelmi fejlődés előmozdítása érdekében adott adókedvezményeket bármelyik Szerződő Állam saját állampolgáraitra korlátozhatja. Amennyiben azonban ezeket az adókedvezményeket bármely harmadik Állam állampolgárainak is megadják, úgy a másik Szerződő Állam állampolgáraitra is kiterjednek a kedvezmények.

24. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 23. Cikk (Egyenlő elbánás) 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított két éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel.

3. Egyik Szerződő Állam sem fogja a valamely Szerződő Államban belföldi illetőségű személy adóalapját öt évvel az adóidőszakra vonatkozó éves adóbevallás benyújtása után olyan jövedelemrészekkel növelni, melyeket a másik Szerződő Államban is megadóztattak. Ez a bekezdés nem vonatkozik csalás, szándékos félrevezetés vagy gondatlanság esetére.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

25. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezéseknek a végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezen jogszabályok szerinti adózás nem ellentétes az Egyezménnyel, különösen ami az ilyen adók elkerülését vagy az azokkal kapcsolatos csalást illeti. Az illetékes hatóságok egyeztetés során kialakítják az ilyen információcsere, valamint az adókijátszással kapcsolatos információcsere megvalósításához szükséges feltételeket, módszereket és eljárásokat.

A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok – beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket – előtt fed fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésében vagy beszedésében, azok érvényesítésében és a velük kapcsolatos peres eljárásban vagy a jogorvoslat elbírálásában érintettek. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban felfedhetik.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

- b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
- c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást, vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe ütközne.

26. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon sem érinti a diplomáciai testületek és a konzulátusok tagjait a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

27. Cikk

Hatálybalépés

1. Jelen Egyezményt megerősítik, és a megerősítésről szóló okmányokat a lehető legrövidebb időn belül kicserélik.
2. Az Egyezmény a megerősítésről szóló jegyzékváltáskor lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:
 - a) a forrásnál levont adók tekintetében a jegyzékváltás napját követő hatvanadik napon vagy azután a nem belföldi illetőségűeknek fizetett összegekre; és
 - b) az egyéb adók tekintetében a jegyzékváltás évének január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre.

28. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt a jegyzékváltástól számított ötödik évet követően bármelyik Szerződő Állam felmondhatja, amennyiben az erről szóló értesítést bármelyik naptári év június 30-án vagy azt megelőzően diplomáciai úton eljuttatja.

Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés évét követő év január 1-jén vagy azután a nem belföldi illetőségűeknek fizetett összegekre; és
- b) az egyéb adók tekintetében az értesítés évének január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Budapesten, 1997. június hó 13. napján angol nyelven.